

DE PASSIE VAN PETER ROVERS

CLASSIC CAR RALLY'S

Als nieuwe manager Marketing, Media & Merchandise van PSV is de club zijn passie. Maar sportliefhebber Peter Rovers (47) heeft ook graag zelf de winst in handen. En dat heeft hij letterlijk bij zijn tweede passie: Classic Car Rally's.

TEKST: INGE DE BRESSER FOTO'S: FREEKJE GROENEMANS

Geboren in Eindhoven, opgegroeid met PSV en als jong menneke tijdens de gloriejaren al op de tribune; hoe kan het ook anders dat Peter Rovers liefde voor de club heeft. „Maar eigenlijk heb ik twee passies”, zegt hij bijna verontschuldigend. De eerste is natuurlijk 'zijn' club PSV. Liefde voor sport – en vooral voor PSV – is onlosmakelijk met hem verbonden. „Zodra je bij een wedstrijd de sfeer proeft, de emotie die sport oproept, word je daardoor gepakt.” Dat gevoel voor sport hebben moet ook wel, met zo'n baan in de sportwereld. De afgelopen

veertien jaar bij sportmarketingbureau Pro Sport en sinds januari als opvolger van de naar EHV365 vertrokken Peter Kentie. „Het afgelopen jaar heb ik nauwelijks iets van PSV gemist. Dat zal tijdens mijn nieuwe functie niet minder worden, als professional met het hart van een supporter.”

Hoe enthousiast hij over PSV praat, zo praat hij ook over zijn andere passie, Classic Car Rally's. Rovers is niet iemand van toekijken, maar van meedoen. „Niet iedereen weet dat van mij. Ik houd van de beleving, het deelnemen en het proberen te winnen, dat is mijn drijfveer. Een rally is een avontuur.”

Vijftien jaar geleden begon het. „Je koopt als autoliefhebber een klassieker waar je af en toe mee rijdt als het mooi weer is en dan ga je kijken wat er allemaal te doen is”, zegt hij luchtig. Die klassieker was in zijn geval zijn jongensdroom: een Porsche 356 uit zijn geboortjaar, 1964. „Met die Porsche ben ik mee gaan doen aan een rally. Maar na twee uur stonden we al met pech langs de kant. Flink balen natuurlijk. Er totaal geen rekening mee gehouden dat die auto helemaal niet voorbereid is om voor 110 procent te worden belast. Het jaar erop gebeurde dat weer.” Het virus van de Classic Car Rally's zat er in, dus ging Rovers op zoek naar





Met navigator Joep Wanders in actie in zijn eigen klassieker Alfa Romeo GTV 2000.

een andere auto om mee te doen. Het werd een iets jongere Alfa Romeo GTV 2000. Het bleek een goeie te zijn. Eentje waar hij heel wat geslaagde rally's mee reed. Want al geeft hij het niet graag openlijk toe, hij is er nog goed in ook.

„Ik heb twee opstartjaren gehad. Zo noem ik de jaren waarin ik meedeed aan eendaagse rally's. Daarna heb ik samen met Joep Wanders als navigator aan alle rally's in het Nederlands kampioenschap meegedaan.” Ze kwamen in die tijd vaak op het podium terecht en gingen zelfs drie keer met de titel aan de haal.

Afgelopen jaar deed hij samen met Harm Lamberigts voor de eerste keer mee aan de Tulpenrallye (de oudste en grootste Nederlandse autorally, red.). „Met 220 auto's rijd je zes dagen vanuit Zuid-Frankrijk naar de finish in Noordwijk. Voorafgaand aan de start kwam vanuit de concurrentie de bekende vraag: 'Wat denk je van de einduitslag?' Je bent tevreden als je bij de eerste tien eindigt. Je doel is om bij de eerste vijf te zitten en er is altijd de stie-

keme ambitie om te winnen. Als je voor de eerste keer mee doet, is het onmogelijk om bij de eerste tien te eindigen. Wij werden tweede, het scheelde 28 seconden of we waren eerste.” Daar is Rovers zichtbaar trots op. „Het was een hele mooie ervaring.”

Vertrouwen

Sinds twee jaar is hij navigator. Hij zocht een nieuwe uitdaging. „Als betrokken bestuurder heb ik al jaren meegekeken met de eigen navigator, dus ik wist wel hoe het moest.”

Is er dan stiekem een voorkeur voor een van de twee? „Mensen zullen altijd zeggen: 'Laat mij maar rijder zijn.' Als je in een Ardennengebied rijdt, moet je ook in haarspeldbochten je snelheid halen. Je rijdt gemiddeld maar vijftig kilometer per uur, maar dat haal je niet altijd. Het jongensachtige, het stoere zegt: 'Laat mij maar rijden.' Ik kan die wegen wel aan. Als navigator moet je over de drempel heen stappen met de vraag: 'Zou ik dat ook doen?' Zo'n rally is heel persoonlijk en je moet vertrouwen

in je partner hebben. Want ja, de auto waar je in rijdt, is niet al te luxe. Bijvoorbeeld bij een winter-trial in Tsjechië waarbij je alleen door sneeuw rijdt. Je hebt geen ABS, geen elektronische hulpmiddelen. In zo'n situatie zou ik zelf willen rijden. Dan ben ik zelf verantwoordelijk. Dat is het gevoel voor controle dat je dan hebt.”

„Voordat je gaat, is je auto spic en span. Je bent super voorbereid. Maar de wil om te winnen wint het van het besef om het rustiger aan te doen. Dan ben je niet altijd even voorzichtig. Daarna moet ik altijd even langs de garage”, lacht hij. „De monteurs doen goede zaken want de mechanische belasting bij zulke rally's is heel groot. Je verslijt zomaar een paar remblokken. Bij de Tulpenrally kon ik na vijf dagen de twee voorbanden verwisselen: ik reed op ijzer.” Rovers geniet ervan, van elk onderdeel van zo'n rally. „Het is een hele leuke wereld. Je hebt een gedeelde passie. En ik heb altijd al een bovengemiddelde interesse gehad voor alles wat met auto's te maken heeft.”